

vandløbsloven antages det i praksis, at der gælder en tilsvarende bestemmelse, og denne antagelse foreslås lovfæstet. Dette ansvar kan i visse sammenhænge betragtes som mere vidtgående end ansvaret efter direktivet, da ejeren/brugeren af grunden ikke nødvendigvis er identisk med den ansvarlige for skaden. Grund-ejeransvaret opretholdes i de situationer, hvor den ansvarlige skadevolder ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne. For så vidt angår manglende betalingsevne hos den ansvarlige skadevolder er praksis i dag dog, at der kun gives påbud til den aktuelle grundejer, hvis den insolvente skadevolder er enten tidligere ejer eller tidligere bruger af ejendommen og har anrettet skaden i sin tid som ejer/bruger. Dette subsidiære ansvar for en miljøskade vil alene indebære pligt til genopretning efter de nugældende regler. Det vil sige, at der i disse tilfælde ikke vil blive stillet krav om afhjælpning efter direktivets regler, f.eks. om kompenserende foranstaltninger. Det eksisterende ansvar ændres dermed ikke.

I vandløbsloven indføres der i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra a, sammenholdt med bilag III, punkt 6, et ubetinget ansvar for en miljøskade eller en overhængende fare for en sådan skade på vand, beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder og jord forårsaget af erhvervsmæssigt anlæg og erhvervsmæssig drift af opstemningsanlæg. Der indføres tillige i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, et ansvar for miljøskader og overhængende fare for miljøskade forårsaget ved uforsvarlig adfærd på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder i forbindelse med alle andre erhvervsmæssige aktiviteter, dvs. aktiviteter der ikke er omfattet af bilag III, og som er omfattet af loven. Som eksempel kan nævnes (for hård) oprensning af vandløb.

I råstofloven indføres der i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra a, sammenholdt med bilag III, pkt. 13, et ubetinget ansvar for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forvoldt på jord, vand og beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder ved erhvervsmæssig håndtering af indvindingsaffald. Der indføres tillige i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, et ansvar for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, der er forårsaget ved uforsvarlig adfærd i forbindelse med alle andre erhvervsmæssige aktiviteter, dvs. aktiviteter der ikke er omfattet af bilag III, og som er omfattet af loven. Det bemærkes, at forurening i øvrigt i forbindelse med råstofindvinding er omfattet af miljøbeskyttelsesloven.

For så vidt angår fiskeriloven henvises til afsnit 5.2.3. nedenfor.

4.3. Gennemførelse af direktivets undtagelser

Direktivets bestemmelser om, at reglerne ikke finder anvendelse på nuklear/radioaktiv stråling, og en række internationale konventioner under FN's Søfartsorganisation (IMO), forudsat disse er trådt i kraft internationalt og i det pågældende medlemsland, gennemføres.

Direktivets regler om, at det heller ikke finder anvendelse på diffus forurening, hvor det ikke er muligt at fastslå en sammenhæng mellem miljøskadens og den enkelte forureners/skadevolders handlinger eller undladelser, krig, borgerlige uroligheder, naturbegivenheder af usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter art, og aktiviteter, der hovedsageligt tjener det nationale forsvar eller den internationale sikkerhed, gennemføres ligeledes.

Disse undtagelser er fastlagt i miljøskadeloven. Der henvises til bemærkningerne til § 4 i forslag til miljøskadeloven.

4.4. Den tidsmæssige afgrænsning for lovens anvendelse

Ifølge miljøansvarsdirektivet skulle lovgivningen til gennemførelse af direktivet senest træde i kraft den 30. april 2007.

Ikrafttrædelsen foreslås dog nu fastsat til den 1. juli 2008 for at sikre den nødvendige tid til Folketingets behandling af lovforslagene og til udarbejdelse af en række initiativer, herunder en skærpet rågivnings- og vejledningsindsats, som eksperthøringen den 11. april 2007 gav anledning til. Samme ikrafttrædelsestidspunkt foreslås for miljøskadeloven.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det, at loven ikke finder anvendelse på en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted inden den 1. juli 2008, og at loven heller ikke finder anvendelse på skader forvoldt ved en emission eller begivenhed, som finder sted efter den 1. juli 2008, når den følger af en bestemt aktivitet, som fandt sted og blev afsluttet inden denne dato.

Disse regler er gennemført i miljøskadeloven. Der henvises til bemærkningerne til § 60 i miljøskadeloven.

4.5. Anvendelse af artikel 8, stk. 3 – tredjemandsansvar og ufravigelige offentlige instrukser

Direktivets regel om, at hvis den ansvarlige forureners/skadevolder kan godtgøre, at en miljøskade eller